

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

NEDERLANDEN.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 27 December.

De vergadering wordt geopend te elf ure. De notulen der geadvandeerde zitting van den 25. gelezen. De heer van Hogendorp eene dankbetuiging uitsprekende, met betrekking tot het getal der aanwezige leden. In de notulen stond 97. Het is echter wederom 98 leden gestemd hebben, volgens de opgave in ons voorgaande nummer gedaan. De heer Voorzitter doet de volgende opmerking, dat de notulen op dat punt niet nauwkeurig zijn, en worden dezelve alzoo gearresteerd. De notulen worden vernieuwd, en gedurende de zitting zal nog de President en Vice-presidenten derzelve gekozen, en door den Voorzitter geproclameerd. Daarna zegt de Voorzitter, dat hij, van wege den Koning, eene hoedschap heeft ontvangen, met een ontwerp van Wet, strekkende om aan de vorige financiële Wetten eene voortdurende kracht toe te kennen, voor den tijd van acht maanden, te weten van den 1. Januarij 1819 tot den 31. December 1819. Hetzelve is te lezen in de notulen, en zal zich dadelijk met het ontwerp houden. Zie hier hetzelve met de beslechting des Konings.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Het besluit, door U. Ed. Mog. genomen, om Ons te verzoeken de voorstellen, welke Wij, volgens de artikelen 121, 122, 123, 124 en 126 der Grondwet, aan twee vergadering hadden overgelegd, in nadere overweging te nemen, maakt het onmogelijk, de bevestiging van de uitgaven van het Rijk en de middelen tot vinding dier uitgaven, overeenkomstig de Grondwet, in het tegenwoordig jaar vast te stellen. De geregelde loop van 's Lands zaken, en de voldoening der rentmeesters en verdere wettige schuldeischers van den Staat, moeten ondertusschen gewaarborgd zijn, en het onderzoek, hetwelk Wij, met al den spoed, het gewigt van het onderwerp, en de noodzaak, zullen doen omtrent de maatregelen, welke thans ter uitvoering van de bovengemelde artikelen der Grondwet, door U. Ed. Mog. zullen behooren te worden voorgedragen.

Wij rekenen het Ons dus tot pligt, bedacht te zijn op geschikte middelen, om allen stilstand in den dienst van het Rijk voor te komen. Het ontwerp van wet, hetwelk Wij U. Ed. Mog. ons aanbieden, heeft ten doel om thans te voorzien, en Wij zullen hetzelve des te eerder aan U. Ed. Mog. overleggen, naarmate U. Ed. Mog. oevriendelijk zijn, dat ons ontwerp, in de gevolgen, voor Onze landmaatschappij, grootere bezwaren kan doen ontstaan.

En hiertoe, Ed. Mog. Heeren, bevelen Wij U. in Godes heilige bescherming.

Gravenhage, den 27. December 1819.

(getekend)

WILLEM.

Ontwerp van wet, omtrent het proviſieel voortduren der financiële verordeningen voor den jare 1819, vastgesteld.

WIJ WILLEM, BIJ DE GRADIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINCE VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Allen, die dezan zullen zien of hooren lezen; salut doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen de noodzakelijkheid, om te zorgen, dat, tot tijd en wijle de twee afdeelingen der begrooting van de uitgaven van het Rijk, en de middelen tot bestrijding van dien, overeenkomstig de art. 121, 122, 123, 124 en 126 der Grondwet, zullen zijn gearresteerd, 's Rijks dienst aan geenén stilstand kan zijn blootgesteld.

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Aan de verordeningen, bij de wet van den 24. December 1818, en bij de opgevolgde wetten van den 12 en 27 Mei 1819, daargesteld, wordt bij deze eene voortdurende kracht toegekend, te dien effekte, dat dezelve blijven in volle yigeneur, gedurende acht maanden, te weten van den 1. Januarij 1819, tot den 31. December 1819, en gedurende dien tijd, alle de bepalingen, welke in de wetten, en in de verordeningen, en in de besluiten, en in de bevelen, enz.

De heer Metelkamp merkt aan, dat het belang van het onderwerp zoude vorderen, dat de sectie, onmiddellijk na het onderzoek, aan de centrale sectie hunne aanmerkingen mededeelden, en dat deze daaronder ook zoo spoedig mogelijk haar rapport uitbragt, ten einde 's Rijks dienst geene vertraging mogt ondergaan. Dit voorstel een algemeen bijval hebbende gevonden, wordt de zitting geschorst tot heden namiddag ten twee ure.

Vervolg der zitting.

De vergadering te 2 ure weder geopend zijnde, leest de Griffier het verslag van de centrale sectie, daarin blijkt dat op het Koninklijke voorstel twee aanmerkingen zijn gemaakt, de eene met opzigt tot de woorden of zoo veel korteren termijn enz. waarvan men eene andere redactie in den fransche tekst begeerde; de andere, betrekkelijk de noodzakelijkheid om deze Wet ten spoedigste in het Koninkrijk te doen plaatsen, ten einde van alle ongewisheit kracht van wet te doen erlangen, even als zulks plaats heeft gehad ten aanzien van de laatste wet op de Potastik.

Wat dit laatste punt betreft, vraagt men hoe het mogelijk zij, dat de Excellentie met de redactie van zulk een klein en eenvoudig ontwerp van wet belast, dit artikel, dat zich als van zelf aanbodt en dat van zoo veel gewigt was, heel kunnen over het hoofd zien? De discussien over dat ontwerp op den 27. December bepaald zijnde, wordt de zitting ongeschorst.

Zitting van 28 December.

Na de opening der vergadering, te elf ure, en de goedkeuring der notulen van de vorige zitting, zegt de Voorzitter, dat de discussien over de transiërre wet zijn geopend.

De heer van Lynden van Hoewelaken verklaart zich

voor de aanneming derzelve, doch maakt enkele aanmerkingen met opzigt tot de handelwijze der centrale sectie in deze, en geeft den wensch te kennen, dat voortaan, door de centrale sectie, geene verandering in een ontwerp van wet, van wege den Koning aan deze Kamer aangeboden, aan Zijne Majesteit moet worden voorgedragen, ten zij die verandering alvorens de goedkeuring der vergadering had ontvangen. De wijze waarop thans de centrale sectie handelde, had naar zijn oordeel, eene groote ongelegenheid, die, namelijk, van het gevoelen van eene enkele sectie, en somtijds van een enkel *marquant* lid derzelve als het gevoelen der vergadering te doen beschouwen, ofschoon deze daarop nimmer was geraadpleegd. De heeren van Hogendorp en de Jonghe ondersteunden deze aanmerking. De Voorzitter van gevoelen zijnde dat dezelve tot de wet thans in deliberatie, niet betrekkelijk was, en niemand meer daarover het woord vragende, gaat men over ter stemming en wordt de wet met algemeene stemmen aangenomen. Zij zal naar de eerste Kamer worden verzonden, zonder resumptie.

Voorts geeft de Voorzitter aan de vergadering te kennen, dat hij heeft ontvangen eene boodschap van zijne Majesteit, vergezellende twee ontwerpen van wet, uitmakende een gedeelte van het burgerlijk Wetboek en zijnde het vervolg op de twee ontwerpen in eene vroegere zitting aangeboden. De Griffier leest de boodschap des Konings. Deze twee nieuwe ontwerpen hebben, het eerste de titels 12—15, het tweede de titels 17—20. Zie hier de opschriften of hoofden dier titels.

XIIe Titel: van wettige kinderen en de onderlijke magt over dezelve; — XIIIe titel: over onwettige kinderen; — XIVe titel: van wettiging; — XVe titel: van geslacht, bloedverwantschap en zwagerschap; — XVIe titel: van minderjarigheid en de aanstelling van voogden; — XVIIe titel: van de pligten en de magt der voogden; — XVIIIe titel: van het ophouden der voogdij en deszelfs gevolgen; — XIXe titel: van emancipatie; — XXe titel: van *venia aetatis*. Het laatste artikel is het 730de. Deze ontwerpen in de beide reizen reeds gedrukt zijnde, zullen aan de leden worden uitgedeeld, en worden verzonden naar de sectien van de maand October, ten einde aldaar te worden onderzocht.

Bij eene boodschap van de eerste Kamer aan de tweede Kamer, dat zij zich met het ontwerp van wet, waarbij het Hoog Gerechtshof van Financiën en Zeezaken wordt vernietigd, aangenomen voor notificatie.

Wijders zijn ingekomen drie rekwesten; als een van eenige inwoners van Drenthe, zich beklagende over de belasting op de Turf; een ander van eenige ingezetenen van Drenckamp en Lochteren (provincie Overijssel), houdende klagen over de Indirecte Belastingen; eindelijk, een derde van eene Baronesse die te Maastricht in de gevangenis zit, een verzoek waartvan wij verder het ontwerp niet weten. Allen worden naar de Commissie tot de petitiën verzonden.

Nog is ingekomen een exemplaar van eenige stukken over het armen-wesen; plaatsing in de Bibliotheek der Kamer.

De Voorzitter verzoekt, eindelijk, de leden der vergadering, dat zij zich in de sectien gelieven bezig te houden met het voorstel van den heer *Wichevoort van Crommelin* en drie andere leden der Kamer, betrekkelijk het benoemen eener commissie van regtsgeleerden om de ontwerpen der nieuwe Wetboeken te onderzoeken. Hij verzoekt voorts der vergadering, dat dezelve eerstdaags nieuwe ontwerpen van Wet van wege Zijne Majesteit, heeft te verwachten.

En hiernede wordt de zitting opgeheven en gearfournéerd tot nadere bijeenroeping.

Nader verslag der Zitting van den 24—25 December.

In ons n. 10, gaven wij eenige zinsneden uit het advies van den heer Graaf van Hogendorp, door ons in haast vertaald naar de aantekeningen, die wij op de zittingen het uitspreken van dit uitmuntende stuk hadden gehouden. Thans zien wij ons, bij de mededeeling van eenige zinsneden, door andere toehoorders opgeschreven, in staat gesteld om aan onze lezers, in afwachting dat de redevoering van dien grooten en waren Vaderlander, in derzelve samenhang kunnen bekomen, met de gevoelens van den heer van Hogendorp nader bekend te maken. Het komt hier zoo zeer niet op aan, om eene volledige en hierbij Nederlandische vertaling te vinden: het is den verstandigen lezer nu meer te doen om den hoofdzakeninhoud van zulk een stuk te leeren kennen: dus, zonder verdere verhooring, ter zake:

» Een onverstandig stelsel van belasting is dubbeld schadelijk: de opbrengst voldoet niet aan de ver-

wachting; en de Nijverheid, waaruit alle voedsel moest komen, wordt verpletterd.

» Wetgevers! wanneer wij het Volk noodzakelijke lasten doen dragen, laat ons eene behulpzame hand aan den landbouw en aan de Nijverheid uitreiken; laat ons de werkdadigheid aanmoedigen, die den aard der Nederlanders kenschetst; zij geven gaarn aan de Schatkist een deel der vruchten van hunnen arbeid, als men hun in vrijheid en veiligheid laat werken.

» De Ministers hebben ons aangekondigd dat de opbrengst der regten op den In- Uit- en Doorvoer, beneden hunne raming is gebleven. Dus bekennen zij dat onze buitenlandschen Handel kwijnt. De inlandsche Handel hangt daaryan af. Nu komt men ons hetzelfde zeggen van de Registratie en het Zegel. Wat zal men dan doen om daarin te voorzien? De Domeinen verkoopen, om die regten, door overgang van eigendom, meer te doen opbrengen! Men verkoop, niet om de nationale schuld te verminderen, en ophouden van renten te betalen; maar om ontbrekende sommen te vinden. Een verkoop die het gewone inkomen van den Staat vermindert!

» Altijd misrekeningen, altijd *deficit*! men vraagt ons 24 millioenen; een vierde, zegt men, is om het *deficit* van 1818 te dekken, en drie vierde voor de misrekende opbrengsten van het loopende jaar. Bepaalt zich de misrekening van 1818 bij een vierde van de som, het komt daardoor dat het de misrekening van eene misrekening is. Zullen de gissingen der Ministers ditmaal noodzakelijker zijn? Zal er niet weder eene misrekening in de misrekening gevonden worden?

» Maar laat ons de Ministers hunne redeneringen niet betwisten. Laat ons staan op den grondslag dien zij leggen. Dit blijft waar, dat de mindere opbrengsten op de Indirecte Belastingen vallen op die belastingen, altijd die belastingen waardoor onze welvaart verloor is gegaan en welke haar doodelijk zijn. Zij brengen aan de Schatkist niet op wat men verwacht, en als zij de nationale Nijverheid zullen gedood hebben, dan zullen zij nog meer de behoeften van den Staat niet hebben voldaan.

» Wij vertoopen nu op ons Staatstooneel de fabel, die door *Menenius Agrippa* werd aan de Romeinen verteld. Hetgen de maag in het menschelijke ligchaam is het in den Staat de maag, het is de Nijverheid: waarom het niet dat zij doodt en leven ontvoert?

» Nu heb ik genoeg gezegd om u te overtuigen dat wij het voorgedragen budget moeten verwerpen, ten einde een ander te bekomen, dat verdeenst zij overeenkomstig met de behoeften van den Staat en dien waren zin der Grondwet. Maar ik wil toch deze verdeeling nog eens beschouwen in eene andere betrekking dan met de geldmiddelen en die verwaren van het Land, namelijk, in hare verbandenis met het behoud onzer oude Vrijheid en het behouden onzer Grondwet. Onze vaderen hebben voor de bewaring hunner staatsregeling hun bloed gestort. *Philippe II*, verloor zeven Provinciën, omdat hij 's Lands voorregten had geschonden, en hij herkeeg de anderen niet, dan met haar de oude staatsregeling weder te geven.

» De Nederlandse beminnen kunnen Vorst; zij willen eenen Vorst hebben: maar zij willen ook eene Volksvertegenwoordiging, die dikwils bijeen komt. Laat ons de grondvesten van den Staat niet overwerpen; laat ons geen staatkundige omwenteling te wege brengen, zonder voorbeeld in onze jaarboeken: wij zouden het Doerluchtig Huis van *Oranje* in gavaar stellen van de heide des Volks te verliezen. Geeft aan den Vorst, alle de magt, laat de representanten der Natie buiten, en welhaast zult gij dien zelfden mislag bewerken, dien de onbeperkte magt altijd te weeg brengt. (*Le pouvoir absolu pervertit le Prince et assilit le sujet.*)

» Wij vertrouwen dat onze lezers het niet zullen dank weten dat wij alle mogelijke moeite hebben aangewend om hun eenigzins met dit misroefstuk van welsprekendheid bekend te maken. Het is ons gelukt en het geheugen onzer vaderen, niet in staat geweest van de uitgebraide redevoering des Edelen Hogendorp te behouden. En daar het oorspronkelijke fransch, met eene hollandsche vertaling door een Schrijver goedgekeurd, onder handen van deszelfs boekverkooper zijn, om eerstdaags ten voordeele van de besel-figen te worden uitgegeven, zoudt het ook een onbescheiden en ondeelmäßig verzoek van onze zijde geweest zijn, indien wij de mededeeling van eenen of anderen text voor ons daglicht had den Uitgever hebben gevraagd.

Anders is het met de redevoering van onzen landgenoot *Dabringe* gelegen: wij hebben dezelve in haar geheel onder ons oog. Wij haasten ons eene letterlijke vertaling, zoo dragelijk als de tijd het ons toe-

laat, van eenige der beste plaatsen uit die merkwaardig voortbrengsel van eenen vliegen en beschouwd den geest en een rechtschapen vaderlandsch hart, voor onze gunstige inzichten te vervaardigen.

Uittreksel uit de Redevoering van den Heer DOT RENGE.

» Eindelijk is de tijd daar, waarop de Grondwet gewild heeft dat de gewone uitgaven en ontvangsten van den Staat voor tien jaren geregeld en bewilgd moeten worden.

» Zie daar dan dat beslissende en lugchelijke tijdstip van het tienjarige Budget! En welke andere ondervinding kunnen wij zeggen ten aanzien van dat groote onderwerp verkregen te hebben, dan dat wij, van jaar tot jaar, de dadelijke bevestiging hebben gezien, zoo wel van ons eerste voorvoelen, om trent de onmogelijkheid waarin wij zijn om de ons opgelegde lasten te dragen, als van de juistheid onzer berekeningen ten opzichte van de ontoereikendheid van de wijze van heffing der middelen waarmee men het heeft willen beproeven dezelve te bestrijden.

» Ieder jaar, heeft het Ministerie de waarschuwendelijke opbrengst der belastingen op de consumptie tot eene hoogte geraamd, beneden die waarop wij dezelve, zonder misrekening, begroot zien in landen waar dezelfde consumptie min aanzienlijk moest zijn, naar evenredigheid van het getal, de welvaart en de levenswijze der inwoners; en bij het einde van elk jaar, is de Minister ons komen aankondigen, dat een te kort in zijne ontvangst zijne berekeningen verijdeld had: meer zekere voorzorgen zouden hem tegen zulke misrekeningen voortaan beveiligen; de wetten welke hij telkens aangenomen hebt, stelden hem dan daartoe in staat, en evenwel heeft dat onvermijdelijke *deficit* zich ieder jaar op nieuw vertoond. Het moest er wel uit, de Ministers kwamen jaarlijks met de smertelijke bekentenis voor den dag, dat er inderdaad een *deficit* plaats had; eene bekentenis die hun zeer veel moet gekost hebben, daar ik mij nog herinner de heilige verontwaardiging, waarmede een Minister, in het eerste jaar onzer zittingen, het gezegde opnam van een onzer ambtgenooten, die alleen bij veronderstelling zich van dat onwelluidende woord bediend had.

» Indien er dus iets beproeven is, dan is het, niet dat het Ministerie het hier, de jenever, enz. geene belastbare voorwerpen zouden zijn; maar dat er in de wijze van heffing der belastingen die ze bezwaren, overmatige gebreken zijn, die hen verhinderen zoo veel op te brengen als men zoude konden.

» En nochtans zijn het de wetten welke deze gebreken stijven, die men ons wil doen vereeuwigen, althans bekrachtigen voor eenen tijd van tien jaren; zelfs rept men niet meer van verbetering in de wet op het binnenlandsch gedistilleerd, welke de Administratie zelve voorgedragen had als eene hervorming vereischende.

» De innerlijke gebreken die onze belastingen zoo weinig doen opbrengen, zijn dikwerf aangetoond, en zij zouden gemakkelijk te verhelpen zijn, indien de Ministers oprechtelijk aan de nationale vertegenwoordiging het vertrouwen wilden schenken dat haar toekomt; indien men in het vervaardigen van een ontwerp van tienjarig Budget wat bedruider te werk was gegaan; indien men in deszeffs beradslaging niet had willen handelen met eene overijling welke niet te pas kwam, ten aanzien van eener maatregel die het lot van ons Koninkrijk waarschijnlijk voor altoos zal beslissen.

» De beradslaging over het tienjarig Budget heeft nieuw noodwendig het onderzoek van alle gedeelten onzer uitgaven en middelen. En echter volgt men hier eene wijze van discussie die zulke een onderzoek onmogelijk maakt: hoe toch zullen wij in weinige dagen, welkigt weinige men, zoo vele uiteenloopende deelen, die niettemin elk op zich zelve eene rijpe overweging vereischen, onderzoeken!

» Het spreekt zoo even van de inwendige gebreken der administratie van de Indirecte Belastingen. Ik zoude wel eenige dagen nodig hebben, indien ik daaronder trent in bijzonderheden wilde treden. Het zij mij echter veroorloofd, en dit is inderdaad weinig vragen, in eene omstandigheid waarvan de gevolgen onberekenbaar, en, naar mijn oordeel, voor altoos noodlottig kunnen zijn, hier eene schets te geven van een dier gebreken welke invloed het meest algemeen gevoeld wordt. Hetzelve bestaat hierin, dat al de gedeelten der belasting niet zoodanig gematigd zijn geworden, dat zij in alle gevallen, zonder uitzonde-

ring, zouden kunnen worden gedragen. Men heeft tot eene hoogte gebragt, die het geven van restituten of ontheffingen noodzakelijk maakt: en het zijt deze restituten en ontheffingen welke den smokkelhandel steeds te middelen verschaffen om den opbrengst der belastingen aanmerkelijk te doen verminderen.

» De belasting op het Zout is de eenige welke ik als voorbeeld bijbreng, omdat een ieder er al dadelijk van getroffen moet wezen. Welke hoeveelheid Zout men ook veronderstellen moge aan het eerste onderzoek der beambten ontsnapt te zijn, zoude het zeer sagchelijk wezen, te gelooven dat de invloed dier verborgingen zich thans nog zoude doen gevoelen. De heer Directeur-Generaal schein dezelve, sedert de maand April, laatsleden, niet meer te vreezen, en de tweeter uit zee bewijst ook dat Zijne Exc. zich niet bedrogen heeft. En met dat al, is het uitge-maakt, dat op dezen huidigen dag, gelijk over een jaar, gelijk over twee jaren, de marktprijs van het Zout nog niet met het bedrag der belasting gelijk staat. Dus, een van beide: of de belasting is ontdoken; of de zouthandelaar verliest er nog meer bij, dan de inkoopsprijs, de vracht, de assurantie, de kosten van bewaking en bewerking, en de interest van zijn geld: maar van deze twee veronderstellingen is de eerste noodzakelijk en de tweede ongetijnd. Het is dus haarblijkelijk, dat het aan de hoogte der belasting en het misbruik der restituten, welke alleen het gevolg dier hoogte is, moet toegeschreven worden, zoo er bedrog gepleegd wordt met eene waar, die uit haren aard daartoe het minst geschikt schein te wezen.

» De heer Directeur-Generaal was nochtans niet te ver gegaan in zijne berekening van den opbrengst der belasting op het Zout. Tegen 15 ponden per hoofd, had hij dezelve geschat op f 2,030,000; en volgens zijn eigen getuigenis, heeft die belasting, in 1818, niet meer dan f 699,814. opgebracht. Op dien grondslag had de heer Directeur-Generaal evenwel zijne verwachting iets verder kunnen uitstreken; want, volgens den Koninklijke Almanak, bestaat de bevolking van het Koninkrijk uit 5,216,357 inwoners, en op den voet van 15 ponden Zout per hoofd, zoude de consumptie van die bevolking f 2,445,400, in plaats van f 2,030,000, moeten opbrengen.

Ik weet het antwoord: » Maar de aanneming van het tienjarig Budget verhindert immers niet, dat de Regering ieder jaar, en zelfs verscheidene malen in het jaar, al die verbeteringen van dat Budget kan voorstellen, waarvan de mogelijkheid haar ge-breken zal zijn.

» Zijt gewaarschuwd, Mijne Heeren; men lokt u in een val niet alleen nu, vermits er is dan dat, waar men u lokt, maar het verloop van de zaak, hebt laten mededelen. Op het nu vervaardigen van de Budget-afgesloten, hetwelk onze aandacht te boven ging, in de hoop dat de verbeteringen welke de omtervinding van vier jaren, na vier onvermijdelijke herzieningen, zoude medebrengen, u in de gelegenheid zouden stellen om met volle kennis van zaken, in het vijfde jaar, u te kunnen beslissen op de aanneming van een Budget, dat op genoegzaam vaste gronden zoude gevestigd wezen om tien jaren te kunnen bestaan, de stand van zaken veranderd blijvende. En ziet, thans stelt men u voor om, zonder veel onderzoek, een tienjarig Budget van te nemen, op hoop van verbeteringen, waarvan de voordragt alleen berust op de uitbreiding van een maat, die men welkigt niet zal gebruiken, en waartoe nochtans aanleiding zoude bestaan in die zelfde gebreken, welke niets u belet om te zorgen, dat van nu af aan verbeterd worden. De Grondwet zegt wel, art. 123, dat het tienjarig Budget den Koning niet verhindert om in den loop van hetzelfde te verklaren dat een onderwerp van uitgave opgeschonden heeft, of veranderd is, en, art. 124, dat hetzelve evenwel niet belet dat de Koning verklare dat het noodzakelijk is een dier middelen te doen vervangen of te wijzigen; maar het zoude al te belagchelijk zijn, indien men daartoe afleiden wilde, dat de Grondwet begeerd heeft, dat men in aller haast tot de aanneming van een tienjarig Budget zoude moeten overgaan, hetwelk eenzijdig bevonden was: een Budget waarop men opzettelijk of onbedoeld uitgaven of kwantiteit gelijke belastingen gebragt zoude hebben, ten einde aan de Regering eene gelegenheid te geven om gebruik te maken van de macht van te verklaren, dat eenige belastingen niet meer noodzakelijk zijn, of andere eene wijziging noodig hebben. De Grondwet moet in eene redenken zijn verstaan worden; zij heeft die veranderingen bedoeld, welke de drang der omstandigheden, niettegenstaande alle voorzorgen, gebiet, en geenszins zulke, waarvan uwe onvoorzigtigheid alleen de oorzaak zoude zijn.

Bedert vijf jaren dat men ons Budgets voorstelt, heeft de onbestendige wijze, waarop het Ministerie gaat, vindt de voordragten in te rigten, het ons tot eene wet gemaakt om wel, op onze hoede te zijn. Ik verzoek den heer Directeent wel, op te letten, en hij zal zich misachien stel herinneren waarom, dat ik hier van het Ministerie spreke, en niet van den Koning, aan wien niemand van ons eenig deel zal toeschrijven in de kleine kunstgrepen, welke ik thans, aan uwe geheugen zal brengen.

In de eerste twee jaren werden de uitgaven en de ontvangsten in twee afzonderlijke wetten voorgesteld, en dit was ook regelmatig. Men kan dus zeer wel zijne goedkeuring aan eene der twee wetten geven, en nogtans overtuigd zijn dat de andere gewijzigd moest worden. Het was derhalve strijdig met het belang van den Staat, dezelve zoodanig in een te weven dat de verwerping van beide het noodzakelijk gevolg moest zijn van de afkeuring van slechts eene.

In het derde jaar volgde men denzelfden loop ten aanzien van de afscheiding der wet welke den ontvangst bepaalde, van die waarbij de middelen geregeld waren. Dan men voegde bij deze een hoofddeel opzigtelijk de schuldeischers van den Staat, waaryan de steeds voortdurende bepalingen niet de geringste betrekking hadden noch met het eene noch met het andere gedeelte van het jaarljkch Budget. Men wilde ons in de *alternative* noodzakelijkheid standplaatzen om of het Budget van uitgaven te weigeren, of door hetzelfde aan te nemen, eenen maatregel te billiken welke men wel voorzag dat uwe rechtvaardigheid niet zoudt toegelaten hebben goed te keuren indien dezelve u afzonderlijk aangeboden ware.

(Het vervolg in een ander Nummer.)

La Haye, den 29 December 1839.

De zitting van de Kamer der Gedeputeerden van Frankrijk, van den 24 December, is een zoo belangrijk geweest als de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van ons Koninkrijk, op denzelfden dag gehouden, doch met eenen verschillenden uitslag. Bij ons heeft de oppositie partij gezegeerd; in Frankrijk hebben de Ministers de overwinning behaald. De door hen voorgedragen wet, om provisioneel te heffen zes twaalfde gedeelten van de thans bestaande belastingen, is na de herziening, die erin is aangebracht, geworden met eene meerderheid van stemmen. Zie hier hoe een Fransche Minister, zoodanig het verhandelde, in die zitting uitdrukt: «De oorlog is door het Ministerie aan onze instellingen verklaard; de Natie wordt in staat van beschuldiging gesteld, en de kiezers voor oproermakers uitgekreten. Doch men zal zien, of zes Ministers het zullen winnen van 26 millioenen Franschen; of eene Grondwet, duizend malen bezworen, het zal winnen van de kunstgrepen eener factie, die door hare eigen bondgenooten wordt veracht, ter zeldere tijd dat deze aan haar hulp verlegen; zindelijk, of het vertegenwoordigend Gouvernement zal zeggelaten op een stel z.l., welks hervannatijgende tot een dokmantel dient voor de slaverij, die zich met alle de kanteekenen der Keizerlijke politie vertoont.»

FRANSCH TALKUNDE.

Het is in der daad opmerkelijk, dat de stukken welke van wege het Gouvernement ter kennis van de Staten-Generaal en van het publiek worden gebracht, doorgaans een groot aantal fouten tegen het Fransch, eene taal welke echter te gelijk met de hollandsche, in de wetgevende vergadering gebruikt wordt. Wij hebben te voren reeds aangegeven het gebrekkig de fransche text van de ontwerpen van het nieuwe Wetboek was. De heer Dotreng, hoozser geen Hollander, heeft zelfs verscheiden onnaauwkeurigheden, in de fransche vertaling van het voorstel opgemerkt, hetwelk hij in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den eersten December, heeft voorgedragen. In eene volgende vergadering dier Kamer hebben de heeren *Lieffmans* en *Generaats*, beiden van ons Nederlandsch, zich uitgelaten tegen de gebreken der fransche vertaling van de Wet, waaryn hij het *Rechtspraak* van Financien en Zeezaken wordt afgehandeld. In die zelfde zitting, is onze aandacht ook nog gevestigd op eene mispene van de fransche notulen der vergadering, door den *Orator* Jonkheer *L. de Geer*, opgesteld, aan man die gestuurd en gereisd heeft, en van wien smaak en kun-

de men geene uitdrukking kon verwachten, die verscheiden Gedeputeerden van de Zuidelijke provincie, niet minder dan ons, heeft gehinderd. Wij zullen de vruchtbaarheid den heer Griffier onze aanmerking ter overweging aan te bieden, ten einde hij dezelve goedkeurende, zich in het vervolg van het gebruik van dergelijke onwelluidende woorden zoude kunnen onthouden. Wij doen zulks te meer, daar de heer Griffier zich van die uitdrukking in de zitting van den 28 December, op nieuw, heeft bediend; zoo dat men mag veronderstellen dat hij gerast gekloft zeer goed fransch te schrijven, wanner hij zegt, (en dit zijn de woorden welke wij bedoelen): *Un message du Roi de ce jour de La Haye*. Inzasschen wordt deze dubbelzinnige uitdrukking in de fransche taal volstrekt niet geduld. Daar de notulen van de vergadering der Tweede Kamer niet gedrukt, maar slechts gelezen worden, luidde het, in het lezen, als of onze geëerbiedigde Koning slechts Koning van eenen zekeren dag was: *Roi de ce jour*. De drie *geschieden* of tweede naamvallen die hier op elkander volgen: *du Roi de ce jour de La Haye*, ontsieren, daarenboven, de zinsnede, ten eenemaal, en mogen niet alzo opengestapeld worden. Zoo de notulen der vergadering gedrukt werden, zoude men de dubbelzinnigheid door de *punctuatie* wel eenigzins kunnen doen verdwijnen, doch het blijft niet te min waar, dat de uitdrukking *du Roi* tegen den aard der fransche taal, en dat men zoudt moeten schrijven: *un message du Roi, adressé à la chambre, sous la date du 28 Decembre, de la Haye*. Wij zullen er op letten of de hoogheid van een adellijken Jonker, om een burgerlijke aanmerking heeft kunnen dulden, en of zijn eigenliefde hem toelaat, zich dezelve ten nutte te maken.

Een onzer correspondenten meldt ons het volgende: «Het is te betreuren dat in de belangrijke zitting van den 25 December, niet is tegenwoordig geweest de zoo uitstekende Afgevaardigde... Deze presentant onzer Provincie, had gewis een merklijk overwigt gehad. Doch hoewel hij door lichamelijke lasten gedrukt, zich had moeten getroosten in de societate... alhier *Whist* te spelen, zijn hart en geest hebben de hooge Vergadering, gedurende die belangrijke discussien, niet verlaten. Ten bewijze hiervan... *Whist-Spel* in den loop van dien merkwaardigen avond 36 fiches heeft verloren.»

(NB. De Redacteur van dit Dagblad laat de namen van de Stad en van den Afgevaardigde liefst weg, in hoop dat het nu de laatste maal zal zijn dat de heer... het edele *Whist-Spel* boven zijne pligten zal stellen. Wij willen de bekeering des zondaars, door needoogendheid, bevorderen).

Advertentien.

Bij de Wed. G. A. Druymans en Zoon, te Amsterdam, is gedrukt en thans verkrijgbaar:
1. GESLACHTKUNDIG JAARBOEKJE voor 1840 met geschiedkundige, statistieke en andere bijvoegselen, bevestigens, zeven inwendige Tafelen, prijs f 2.50.
2. MAGAZIN VOOR DE NIEUWSTE ONTDEKKINGEN UIT DE VOORWERELD; een onbeperkt Tijdschrift in geschied van onderscheidene Oorden, uitgegeven door J. G. J. BALLENSTRAAT, eerste stuk, met eene afbeelding van den Atlas; prijs f 2.
3. T. H. FANTASIE, Vertellingen en Fabels uit het Rijk van het wonderbaarlijke en onbegrijpelijke, uit het Hoogduitsch; prijs f 1.
4. *Rechtspraak* over de nieuwste stijl van de NAK, met de Arabische en Turkeche letters; eene Tafel van ons Dorststiel en andere bijvoegselen; door het schrikkeljaar 1840; prijs f 1.
5. *Koninkrijk* van de hollandsche, hoogschitsche, fransche en engelsche EERDEBIBLIOTHEEK, in 4 afdeelingen. Deze zeer toegelichte *Lees-Bibliotheek* bevat thans 21, 600 boeken, of meer dan 50,000 boekdeelen, en wordt gedrukt met de meest gewoonte werken, van allen aard vermeerderd; ten gariere aler, zoo wel binnen als buiten Amsterdam, bij de Lectuur-vrienden.